

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra En liden Bibelkrønike for Børn og Menigmand

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 35. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1814_227A-txt-shoot-idm1434/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

saare, thi det skedte, naar Manden var ovæ Saul, da tog David Harpen og legde med sin Haand, og Saul blev oplivet, og det blev godt med ham, og den onde Mand vigede fra ham. Saa var David med Saul enstund, og gif igjen tilbage til Betlehem, at vogte sin Faders Gaar. 1 S. B. 13. 14. 15. 16. 17.

Dernæst kom den Tidende i Landet, at Philisterne havde samlet sig til Strid, og Saul forsamlede Israels Mænd, og Hærens stode paa Bjerge, den ene for den andens Mafsn, og en Dal var imellem. Og Isai sagde til David: see dine Brødre de ere med Kongen i Leiren, saa gaa nu, og bær dem disse Brød, og tag disse Ofte, at give deres Hovedsmand, og see til dine Brødre, om det gaaer dem vel, og før mig visse Tidender! Saa stod David tidlig op og kom til Leiren, og lod Byrden ligge hos dem, som forvarede Leiren, og gif hen i Slagordenen, og hilste sine Brødre. Men det skedte, mens han endnu talte med dem, da gif en Philister frem i Dalen, Goliath den Kæmpe, han var ser Allen og en Haandbred høi, og han bød ud af Israels Mænd, hvem som turde stride med ham, og han drev Spot med Israels Leire, og det havde han gjort i forgetive Dage, baade Morgen og Aften, og Ingen turde gaa ham imøde, men hver Mand af Israel, naar de saae den Kæmpe, da flyede de for ham, og frygtede saare. Og David hørte

E a

den Tale, og at Saul havde lovet den Mand sin Datter, som slog Philisteren, og David blev heftig i Munden, og bød sig til at stride imod ham, og han blev hentet til Saul, og gif ned i Dalen, ikke med Sværd eller andet Krigsvaaben, men kun med sin Hyrdestav og sin Slynge. Men Goliath foragtede Drengen, og sagde: er jeg en Hund, at du gaaer imod mig med Kieppe, og han bandede David ved sine Guder, og sagde: kom hid, saa vil jeg give Fuglene under Himmelen og Dyrene paa Marken dit Kød. Men David svarede og sagde: du kommer til mig med Sværd og med Spyd og med Skjold, men jeg kommer til dig i den Herre Zebaorhs Navn, hvem du har forhaaet; paa denne Dag skal Herren give dig i min Haand, og jeg skal slaa dig, og tage dit Hoved af dig, og give Kroppe af Philisterens Hær til Fuglene under Himmelen, og til Dyrene paa Marken, saa alt Vandsket skal mærke, at der er Gud i Israel, og at denne Menighed skal kiende, at Herren ikke stælder ved Sværd og ved Spyd, thi Striden er Herrens, og Han skal give eder i vor Haand. Men der han dette havde sagt, da tog han en Steen, og slog med Slynge, og Stenen sad fast i Philisterens Pande, og han faldt paa sit Ansigt til Jorden, og David fik Magt og stod hos Goliath, og uddrog Sværdet af Dalgen, og huggede hans Hoved af med hans eget Sværd, og der Philisterne saae, at deres Kæmpe var død, da flyede de, men Israels Mand forfulgte dem, og slog dem med et stort

Slag, og tog deres Veir. Og det skedte, at Jonathan, Sauls Søn, elskede David fra den samme Dag, som sin egen Siel, men der de kom tilbage af Philisternes Slag, da vare Kvinderne af Israels Stæder udgaagne mod Kongen med Sang og med Dands, med Trommer og Strængeleeg og Glædes Lyd, og Kvinderne legde paa Strænge, og sang med hverandre: Saul sine Titusinde slog, og sine Titusinde David; da blev Saul ganske meget vred, og sagde: mig gav de Titusinde, men David gav de Titusinde, og med Liden bliver endogsaa Kongeriget hans, og Saul saae mis-tæufelig paa David fra den Dag og derefter.

1. S. B. 17. 18.

Det er en lang og en mærkelig Tale om hvoreledes David fik Kongens Daatter, hvorefter Jonathan elskede ham, og Saul forfulgte ham, hvoreledes han maatte vandre omkring, Mar efter Mar, ustadig og landflygtig, men lod dog ikke af at stole paa Herren, og blev kraftelig hjulpet af Angest, og kronet med Misfærdighed, hvilket Alt er at læse i Samuels første Bog. Og det var Kong Saul, han fordærvede sin Veir alt mere og mere, og var i onde Magters Bold, og slog Herrens Præster ihjel, og paa det Sidste drog Philisterne op at stride imod ham, og Herren var ikke med ham, og hans Hjerter var svagt, og Israels Mænd flyede for Philisternes Ansigt, og de faldt ihjelslagne paa Gilboas Bierg; og Philisterne sloge Jonathan, og Striden blev svær for Saul, og Dueskytterne ramte

